

kunna bifallas, har nu, med afseende å hvad bemälda Kollegium i öfrigt upplyst och anført, i nåder föreslagit, det Riksdagen måtte bifalla, att ofvanberörda lägenhet, jemte det dertill hörande fisket, måtte försäljas på sätt och i den ordning, som Kammarkollegium hemställt.

På grund af de i den nådiga Propositionen anförda omständigheter har Riksdagen visserligen funnit sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag om försäljning af ifrågavarande lägenhet; men enär för Kronan förmånligare vilkor dervid böra kunna betingas, i händelse någon ränta icke varder lägenheten åsatt, har Riksdagen ansett den af Kammarkollegium föreslagna skattlägningsåtgärden lämpligen icke böra ega rum; helst för verkställighet deraf, enligt hvad Kollegium upplyst, särskilda undantagsstadganden skulle vara erforderliga; och har alltså Riksdagen funnit godt bifalla, att lägenheten Mellbön N:o 1, med derinvid varande fiske i sjön Wettern, må utan åsatt ränta på i öfrigt föreslaget sätt försäljas.

Med underdånig anmälan härom framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 16 Maj 1873.

N:o 39.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1873.
— — — — — Andra Kammaren den 16 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående eftergift af Henrik Nilsson i Ultarp och Johannes Nilsson i Lynga å dömd ersättning för Kro-
nans förlust å arrende af indragna bostället Kärreberg N:o 3.*

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 20.)

S. A. K.

Utaf en af Eders Kongl. Maj:ts den 30 Januari innevarande år aflåten nådig Proposition har Riksdagen inhemtat, hurusom indragna förste landtmätarebostället $\frac{2}{3}$ mantal N:o 3 Kärreberg i Alfshögs socken och Faurås härad af Hallands län

blifvit genom Kammarkollegii kontrakt den 19 November 1860 utarrenderadt på 30 år från midfastan år 1861 till Bengt Peter Nilsson mot årligt arrende af 300 kubikfot afradsgild spanmål, hälften råg och hälften korn, som borde efter stadgad medelpris med penningar lösas, och med vilkor, bland andra, att arrendatorn, om någon af de löftesmän, hvilka han för kontraktets fullgörande ställt, upphörde att vara vederhäftig, skulle inom tre månader efter föreläggande af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anskaffa ny vederhäftig borgen, och att arrendatorn, om han i ett eller annat afseende bruste i kontraktets uppfyllande, komme att anses hafva detsamma förverkat och gjort sig skyldig ej allenast att nästa flyttningstid drefter bostället afträda, utan och att ersätta den skada, hvilken deraf för Kronan kunde uppkomma, samt att sedermera, enligt Kammarkollegii resolution den 6 Mars 1865, Anders Nilsson fått öfvertaga arrenderätten till bostället, men i följd af underlåtenhet att ställa sig till efterrättelse Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes honom meddelade föreskrift att i stället för Johannes Nilsson i Lynga, hvilken jemte Henrik Nilsson i Ullarp iklädt sig borgen för arredevilkorens uppfyllande, men ansetts icke vidare vara vederhäftig, anskaffa annan löftesman, blifvit af Faurås häradsrätt genom utslag den 26 April 1867 från arrendet skiljd. Sedan derefter Anders Nilsson och hans bemålde löftesmän instämts till häradsrätten med yrkande om deras förpligtande att ersätta Kronan dels skilnaden emellan det arrende, som under år 1867 för bostället erhållits och det Anders Nilsson för samma år bort betala jemte ränta derå, och dels den förlust, som under återstående arrendetiden kunde för Kronan uppkomma genom Anders Nilssons skiljande från arrendet, hade häradsrätten i utslag den 31 Augusti 1868, beträffande löftesmännen Johannes Nilsson och Henrik Nilsson, sig utlätit, att, emedan de, en för begge och begge för en, såsom för egen skuld ingått borgen ej mindre därför, att årliga arrendeafgiften blefve på föreskrifvet sätt samt å behörig tid och ställe erlagd, än ock därför att öfriga i arrendekontraktet stadgade vilkor blefve noggrannt fullgjorda och efterlefda under 5 år från och med midfastan år 1865, de således vore pligtiga att godtgöra Kronan dess förlust i oförmälda hänseende för hvartdera af de tre åren från midfastan 1867 till samma tid 1870, hvaremot deras borgens-ansvarighet icke kunde sträckas derhän, att de kunde anses skyldige att för återstående arrendeåren anskaffa ny löftesman.

Efter det Advokatfiskals-embetet i Göta Hofrätt hos nämnda Hofrätt sökt ändring uti detta utslag beträffande löftesmännens skyldighet att jemväl för tiden efter 1869 ersätta Kronans förlust genom minskningen i boställets arrende, och Hofrätten med anledning deraf genom dom den 28 Januari 1870, med ändring af motvärdjade utslaget, på anförda skäl förpligtat löftesmännen att, hvilkendera gälda förmådde, årligen godtgöra Kronan den förlust, Anders Nilssons skiljande från arrendet af bostället kunde komma att för tiden från och med midfastan 1870 till midfastan 1891 medföra, samt denna dom blifvit genom Eders Kongl. Maj:ts den 12 December samma år meddelade dom gillad, har, i anledning af Henrik Nilssons

och Johannes Nilssons derom i underdånighet gjorda ansökning. Eders Kongl. Maj:t efter vederbörandes hörande, nu uti förberörda nådiga Proposition föreslagit Riksdagen att för sin del bevilja eftergiit af den Henrik Nilsson och Johannes Nilsson på sätt ofvan förmäldt är, ådömda ersättningsskyldighet, såvidt den afsåge tiden efter förloppet af de fem år, för hvilka deras borgen varit ingången.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i ofvanberörda hänseende behagat föreslå har Riksdagen bifallit; hvilket Riksdagen härmed får i underdånighet tillkännagifva; framhårdande Riksdagen etc.

Stockholm den 16 Maj 1873.

N:o 40.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1873.
— — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse i anledning af gjorda framställningar om eftergift af Kronans rätt till en del danarf.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 31.)

S. A. K.

Riksdagen får härmed i underdånighet anmäla sina, med anledning af åtskilliga inom Riksdagen gjorda framställningar angående eftergift af Kronans rätt till en del danaarf, fattade beslut.

1:o. Hos Riksdagen har föreslagits, att Riksdagen måtte för sin del eftergifva Kronans rätt till en del af den efter affidne förre soldaten Olof Hahn från Dalboren i Timmersdala socken af Waldsbo härad befintliga qvarlätenskap, som genom Södra Wadsbo häradsrätts utslag den 30 December 1871 förklarats böra såsom danaarf tillfalla Kronan, och anslå densamma till Hahns jemväl affidna hustrus arfvingar, systemn enkan Annicka Andersdotter i Holmestad, brodersonen Nils Andersson i Tomten under Ägården Kjestad och systerdottern Maja Stina Jonsdotter i Grönmässen Wedum, hvilka alla befunne sig i ytterst fattiga omständigheter.